

[Carl Petersen.]

kr. til fremtidig at være et grundbeløb på mindst 2 000 kr. Denne bestemmelse får indfyldelse på den lov, som ved det foreliggende lovforslag foreslås ændret.

Det foreslåede tillæg til loven om visse landbrugsejendommers brug og overgang til selveje går ud på at sikre brugsrettighederne frem i tiden for dem, der hidtil har haft disse brugsrettigheder, således at de nuværende brugere og efterlevende ægtefæller får ret til at forny deres kontrakt, ligesom der bevares ret for dødsboet eller arvingerne til at indtræde i brugsforholdet indtil den 1. april i året efter dødsfaldet.

Dette lille lovforslag betyder altså en nødvendig ajourføring, og jeg skal på mit partis vegne anbefale det; det tillæg til loven, som her foreslås, betyder altså ikke brud på noget princip, men må betragtes som en nødvendig overgangsbestemmelse.

Peter Larsen: Som det ærede medlem hr. Carl Petersen gav udtryk for, har det ved forhandlingerne i udvalget vedrørende lovforslaget om ændringer i lov om landbrugsejendomme vist sig, at hvis lovforslaget føres igennem uændret, hvad der er udsigt til, vil det få en ubehagelig virkning for en del af de landbrugsejendomme, der henhører under loven om visse landbrugsejendommers brug og overgang til selveje, de såkaldte 8 års huse. Efter hvad vi har fået oplyst, vil nemlig ca. 50 ejendomme blive fritaget for landbrugsforpligtelsen og disse ejendommers brugere derved miste de rettigheder, som de ellers ville have haft. Man kan sige, det er meget at skulle lovgive specielt for disse 50 ejendomme, men vi finder det fra venstres side rigtigt at fastholde den linje, der blev lagt ved loven af 7. juni 1952, som jo blev gennemført i enighed fra alle sider i denne sal. Det foreliggende lovforslag indeholder altså ingen principiel ændring, og der er fra venstres side ingen ønsker om principielle ændringer på nuværende tidspunkt. Jeg skal derfor nøjes med at anbefale lovforslaget til hurtig behandling og vedtagelse i det høje ting.

H. C. Toft: Af de to foregående ærede talere er det allerede sagt, hvad der er begrundelsen for det lovforslag, som er til behandling her. Det er jo denne, at man ved behand-

lingen i udvalget om forslag til lov om ændringer i lov om landbrugsejendomme er blevet klar over, at for visse huse, som falder ind under lov nr. 240 af 7. juni 1952, ville landbrugsforpligtelsen falde væk, hvilket ville kunne få uheldige følger og medføre, at den afvikling, som ifølge lov nr. 240 skal foregå, kommer til at foregå for hurtigt.

Vi vil imidlertid gerne have præciseret, at det foreliggende lovforslag ikke må kunne ødelægge muligheden for den frivillige overgang til selveje; det er imidlertid vor opfattelse, at lovforslagets vedtagelse vil kunne hindre den tilsigtede frivillige overgang til selveje, idet det i lovforslaget fastslås, at reglerne i afsnit B, C og F fortsat skal finde anvendelse på ejendommen, så længe brugeren eller hans efterlevende ægtefælle fortsætter brugen. Derved standser man jo helt muligheden for den frivillige overgang.

Vi vil derfor gerne have lov til at drøfte dette lovforslag i et udvalg, idet vi mener, at det ud over de nævnte bestemmelser også kan være rimeligt at se på de øvrige afsnit i lov nr. 240 af 7. juni 1952.

Aage Fogh: Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til dette lovforslags gennemførelse.

Jeg bemærkede, at det ærede medlem hr. H. C. Toft sagde, at man også burde se på andre afsnit i lov nr. 240 af 7. juni 1952, og derfor venter jeg, at der bliver nedsat et udvalg. Her vil der så også kunne blive lejlighed til at tage stilling til en praksis, der er ved at fæstne sig med hensyn til administrationen af nævnte lov, idet det i hvert fald er mit indtryk, at jordlovsudvalget har, jeg vil ikke sige forsømt, men i hvert fald ikke i tilstrækkelig grad har søgt at varetage købernes interesser på et bestemt område. Jeg har tidligere været inde på dette problem her i tinget og skal ikke uddybe det nærmere, men jeg forbeholder mig, når vi får udvalget nedsat, da over for det at fremkomme med nogle oplysninger om en praksis, der er ved at fæstne sig, en praksis, der, så vidt jeg kan se, hvis den slår igennem, vil få til resultat, at danske landbrug bliver alt for ringe stillet i de tilfælde, hvor der tinglyses jagtfredning på ejendommene. Det ønsker jeg nærmere